



(Ištraukos iš Jiva Gosvamo "Gopala campu")

Vaivasvata-manvantaros dvidešimt aštunto yugų ciklo metu, Kali-yugos pradžioje, Bhādro mėnesio dylančio mėnulio aštuntą dieną, trečią dieną, kai mėnulis pakilo kartu su tyra Rohinī žvaigžde, Harša-jogos metu tobulas Viešpats – Krišnos mėnulis – apsireiškė, kad padidintų Nandos žmonos Jašodos meilę ir sunaikintų dylančio mėnulio sukeltą tamsą. (27)

Pusdieviai, kurie vadovauja yugoms, nešini dovanomis atvyko pasitarnauti Jam Jo gimimo metu. (28)

Nors meditacija atsirado Satya-yugoje, aukų atnašavimai atsirado Treta-yugoje, Dievybių garbinimas pasirodė Dvāpara-yugoje o giedojimas atsirado Kali-yugoje, nors jazminai žydi pavasarį, nors mango pasirodo vasarą, vanduo nuskaidrėja tik rudenį, nors derlius pasirodo žiemą, nors kundos žiedai žydi šaltuoju metų laiku, nors lotosai žydi dieną, nors planetos savo prielankumą rodo tada, kai išsidėsčiusios taip, kaip aprašyta astrologiniuose tekstuose, ir nors Viešpatį apreiškia tik guru valia, Krišnos įtakoje visi šie dalykai atsitiko vienu metu. Jašoda pagimdė net nesuvokdama apie gimdymą. (29)

Jam gimstant buvo viena ypatybė: įgijusi kūdikio pavidalą, veikdama taip, kaip Jam palankiau, ir rodydama gailestį visiems, Māyā iš Jašodos gimė kaip Jo jaunesnioji sesuo, praleisdama į priekį Krišną, kuris pranoksta viską. (33)

Kai Devakī, bijodama žiauriojo Kamos, norėjo, kad Krišna paslėptų savo keturias rankas, ir Krišna apreiškė jai dvirankį pavidalą, tuo metu Krišna kartu su Yogamāyā jau buvo apsireiškęs pas Jašodą dvirankiu pavidalu. Šis dvirankis pavidalas pasirodė motinai Devakī ir įtraukė į save keturrankį pavidalą. Yogamāyā liko motinos Jašodos įsčiose, o Krišną pernešė savo beformiu pavidalu. Kaip vėjas judina mėlynąjį lotosą, taip beformė Yogamāyā niekam nematant paėmė Jašodos sūnų į Mathurą (kur pasirodęs Jis į save įtraukė keturrankį pavidalą). Kai Yogamāyā įžūliai paėmė Krišną į Mathurą, motina Jašoda visiškai pasimetė.

Jašodos įsčiose buvusi Yogamāyā, savo gimimo metu privertė Jašodą nualpti nuo gimdymo vargų. Tuomet Yogamāyā pasirodė išorėje, ant lovos, ir ten užmigo. Ta pati Yogamāyā anksčiau, kitiems nematant, paėmė Balarāmą iš Devakī įsčių ir perkėlė jį į Rohinī įščias.

Kai Yogamāyā išvyko iš Vradžos į Mathurą (Vasudeva ją ten nunešė), Vradža išsilaisvino iš iliuzijos. Kada tai nutiko? Tai nutiko, kai Aukščiausias Viešpats pasirodė Vradžoje. (39)